

Emlékünnepség Szegeden

Üzemek, intézmények, egyetemek dolgozóinak, a forradalmi munkásmozgalmak régi harcosainak részvételével rendezett tegnap, pénteken délután Szegeden *ünnepi megemlékezést* a Szovjetunió megalakulásának 50. évfordulója alkalmából, a Szabadság Filmszínházban az MSZMP Szeged városi bizottsága és Szeged megyei város tanácsa. Az ünnepi gyűlésre eljöttek Hódmezővásárhely, Makó, Szentos, Csongrád városok és a megye számos községének képviselői is. Az elnökségben foglalt helyet Győri Imre, az MSZMP KB tagja, a megyei

pártbizottság első titkára, dr. Komócsin Mihály, a Csongrád megyei tanács elnöke, Sipos Géza, a Szeged városi pártbizottság első titkára, dr. Biczó György, Szeged megyei város tanácsának elnöke, továbbá a megyei, városi és járási párt-, állami, társadalmi és tömegszervezetek, a fegyveres testületek vezetői, a szegedi országyűlési képviselők, és a forradalmi munkásmozgalmak több veteránja. Eljöttek az ünnepségre a hazánkban tartózkodó szovjet csapatok képviselői is.

A magyar és a szovjet himnusz

után Melis Gábor, a Szegedi Nemzeti Színház művésze Tvardovszkij-verset szavalt, majd dr. Biczó György köszöntötte az ünnepség résztvevőit. Ezután dr. Petri Gábor egyetemi tanár, szegedi országgyűlési képviselő, az Elnöki Tanács tagja mondott ünnepi beszédet.

Az ünnepi gyűlésen dr. Biczó György felolvasta azt a *köszöntő levelet*, melyet a jubileumra Szeged testvérvárosába, Odesszába küldött a városi pártbizottság és a városi tanács, majd az Internacionáléval fejeződött be a szegedi megemlékezés.

Dr. Petri Gábor ünnepi beszéde

Az ünnepi nagygyűlés szónoka bevezetőben méltatta a Szovjetunió megalakulásának történelmi jelentőségét, és világformáló erejét; a bolsevik pártnak és Leninnek e nagy történelmi mű megalakításában vállalt szerepét, majd ünnepi beszédét így folytatta:

— Orvos vagyok, s az, amihez mesterségemnél fogva leginkább értek talán — maga az ember. Ezért a forradalomnak, a társadalmi fejlődésnek az emberi oldalára igyekszem felhívni a figyelmet az ünnep alkalmából, hiszen a társadalom emberek közössége. Ha a forradalmat és a Szovjetunió megalakulását tényként említem a szempontból vizsgáljuk, világos számunkra, hogy ennek a gyökeres változásnak a vágya már régen ott élt az orosz tömegek lelkében. A háború sújtotta országban a forradalom élen álló Lenin első külpolitikai cselekedete volt felajánlani a méltányos békét. Próbálkozására az intervenció volt a válasz, és

a fiatal munkáshatalom élet-halálharcra kényszerült.

A béke és a különböző politikai rendszerekhez tartozó államok békés együttélésének programja ennek ellenére a szocialista nemzetközi politika jelképévé és soha szem elől nem tévesztett céljává vált ettől a történelmi perctől fogva. Alighogy a fiatal szocialista állam legyűrte a rátörő ellenséget, és megszüldött a hatalmát, 1922-ben nyomban megalakította a különböző népek önkéntes társulásán alapuló uniót, melynek alapja az önrendelkezési jog, és a nemzeti érdekek és sajátosságok tiszteletben tartása volt. Ez a lépés pedig a szocialista nemzetiségi politika jelképévé vált.

Ez a két jelkép — a békés és a nemzeti függetlenség — a szovjet politika gyakorlati vezérfonalát jelenti fennállásának küzdelmes fél évszázada óta.

A béke iránti vágy szülte a soha nem szűnő diplomáciai erőfeszítéseket a kapcsolatok felvételére a többi néppel és állammal, ez ösztönözte a második világháború előtti erőfeszítésekre a kollektív biztonság megteremtéséért, majd a háborút követő hidegháborús, fenyegető időszakban azokra a szívós, türelmes és rugalmas erőfeszítésekre, melyeket a béke fenntartására tett. A nemzetiségi politika gyakorlatában pedig a szovjet hatalom egyszer s mindenkorra érvényes példáját adta annak, hogyan lehet egy sok nemzetiséget magába foglaló országban tiszteletben tartani a nemzetiségek és népcsoportok eltérő érdekeit, hagyományait, önérzetét, és hogyan lehet a különbségek tudomásul vételével is megőrizni az állami lét magasabb egységét. A Szovjetunió politikája a nemzetiségi kérdésben elfoglalt elvi álláspontját általánosítva, fel-

emelte szavát a gyarmati elnyomás alatt élő népek érdekében is, és meggyorsította a gyarmatbirodalmak felbomlását, az úgynevezett harmadik világhoz sorolt államok önálló államiságának kialakulását serkentette.

Vázolta az előadó a továbbiakban

azt a hatalmas gazdasági fejlődést, amelyet a Szovjetunió ötven esztendeje alatt elért;

s méltatta azt a folyamatot, amelynek során egyenrangú versenytársává vált a leg-erősebb tőkés államnak. Ezután beszédét így folytatta:

— A kommunizmusnak kezdettől fogva egyik alapelve volt az internacionalizmus és a béke. Marx még 1870-ben írta a következőket: „Szemben a régi társadalommal, megszületik az új társadalom, amelynek nemzetközi elve a béke lesz, mivel minden népek egy és ugyanazon uralkodója lesz — a munka.” Hogy ez nemcsak szó volt, hanem tett is, azt az a sok vér és verejték mutatja, amelyet hullattak érte. A Szovjetunió — polgárainak hihetetlen erőfeszítésével — a világ ipari termeléséből való részesedését három százalékról húsz százalékra emelte; villamosenergia-termelését a réginek ezerszeresére, olajtermelését nyolcvanötszörösére, acéltermelését az ötven évvel azelőttinek négyszázötvszerezésére volt képes felemelni. Két évtized alatt felszámolta az irástudatlanságot; elsőként röptett űrhajót és bocsátott fel embert a világűrbe. Ha mindazt, amit létrehozott, csakis a maga javára használta volna, akkor alighanem az életszínvonal és a fogyasztási javak bősége és változatossága tekintetében

is az elsők között állna. Amiről lemondtak az emberek, azt az internacionalizmus eszméjének áldozták fel az évtizedek során, sőt áldozták ma is. Erre csak olyan emberek hajlandók, akik hisznek céljaik nagyszerűségében, elhivatottságukban, és képesek rá, hogy ezért tudatosan áldozatot vállaljanak.

— Amikor fél évszázad elteltével azokról a világraszóló eredményekről emlékezzünk meg, melyeket a Szovjetunió népei otthon és a nemzetközi életben elértek, nem feledkezhetünk meg azokról, akiknek a véréből ezek a sikerek kihajítottak; azokról, akik a békéért szálltak harcba és legyőzték a háborút.

Megemlékezett az ünnepség szónoka a szocializmus világméretű előretöréséről, a szocialista világ politikai és gazdasági programjáról, majd belpolitikai kérdésekről beszélt.

— Társadalmi rendünk biztosítja az állampolgári egyenlőséget, a jogbiztonságot, a szociális biztonságot, az egészségvédelmet, és a tanulási jogot. Erkölcsi elveink szerint a jólét és a jogok alapja a munka.

A mi dolgunk, hogy megbecsüljük a munkát, a magunkét, és a másokét, de ne becsljük az ingenyélőket, az ügyeskedőket, a paragrafusok közt bújkálókat, vagy éppen azokat, akik munka helyett személyi kapcsolataikból akarnak megélni. A hétköznapi hőseink a megbecsülés és a dolgozók társadalmában szükségképpen érvényes erkölcsi normák követése és betartása nem az élettől idegen puritánságot kíván, hanem egyszerűen olyan embereket, akiknek

Szegedi üdvözlő levél Odesszába

A tegnapi szegedi ünnepségen ismertették azt az üdvözlő levelet, amelyet Sipos Géza, az MSZMP Szeged városi bizottságának első titkára és dr. Biczó György, Szeged megyei város tanácsának elnöke küldött Szeged dolgozóinak nevében Odesszába, a szovjet testvérvárosba, a Szovjetunió megalakulásának 50. évfordulója alkalmából. Az Ukrán KP Odessza városi bizottságának és Odessza város tanácsának vezetőihez címzett levél egyebek között a következőket tartalmazza:

„Az elmúlt hetekben Szegeden a testvéri érzelmek nagyszerű megnyilvánulásai voltak azok az ünnepségek, amelyeken emlékeztünk a Szovjetunió megalakulásáról, az eltelt 50 esztendő kiemelkedő eredményeiről.

A szovjet népek alkotó együttműködése rendkívüli eredményeket szült gazdasági, társadalmi és kulturális téren, a dolgozók életkörülményeinek alakulásában, a szocialista társadalom, a haladás erőinek világméretű előretörésében. A hős szovjet nép büszkén tekinthet ragyogó eredményeire. A világ haladó közvéleménye nagy tisztelettel adózik a kommunizmust építő szovjet nép sikereinek. A legitimizációs és szembevetőbb a népgazdaság fejlődésének üteme. E tekintetben a Szovjetunió messze maga mögött hagyta a tőkésállamokat. A kultúra, az egészségügy, a köz-

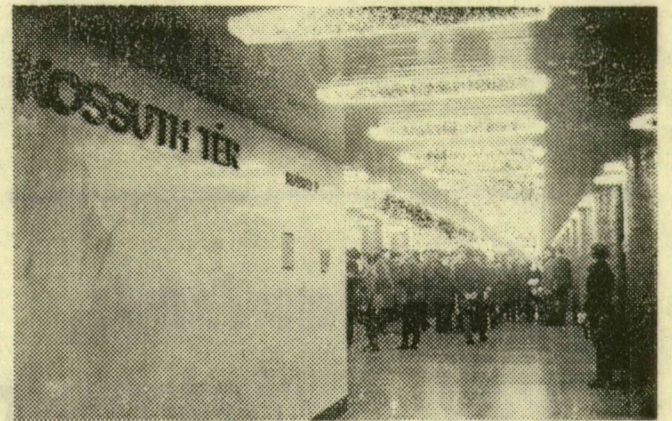
oktatás, a tudomány nagyhatalma a Szovjetunió.

A Szovjetunió történelmi küldetését nemcsak a kommunizmus építésének országban belüli eredményeivel, vívmányaival teljesíti, hanem külpolitikájával is. Nemzetközi politikáját a világ népei egyre inkább elfogadják, felismerve, hogy csak ezen az úton haladva lehet előbbre jutni az emberiség boldogulása útján. A fiatal, még ezer sebből vérző ország első nemzetközi lépése a békét szolgálta, és azóta következetes őrzője.

Mi, szegediek is Kádár János elvtárs szavaival valljuk: kapcsolataink erősítése, szélesítése és fejlesztése a Szovjetunióval az élet minden területén népünk életbevétele, és jövőjének záloga.

Sohasem felejthetjük el, hogy a hős szovjet hadsereg szabadította fel hazánkat, Lenin fiait hozták el a szabadságot. Keletről nyugatra, Batonyától — Nemesmedvesig üldözték ki hazánk területéről a fasisztákat, szabadították fel országunkat, ezzel új, nagyszerű lehetőséget teremtettek számunkra. A szegedi dolgozók nevében — a világ haladó népeivel együtt — sok sikert, nagyszerű új győzelmeket kívánunk a kommunizmus építéséhez a dicső szovjet népek, a Szovjetunió minden népének, nemzetiségének a Szovjetunió fennállásának 50. évfordulója alkalmából.”

Felavatták a metró új szakaszát

A Kossuth Lajos téri mélyállomáson

Pénteken a budapesti ünnepélyes aktszínhelye a metróépítés jelentős állomáshoz érkezett: ünnepi külsőségek között átadták rendeltetésének a kelet-nyugati metróvonal második — a Deák tér és a Déli pályaudvar közötti szakaszát. A metróépítők az új, három és fél kilométernyi hosszú földalatti útvonalat — szocialista szerződésben tett ígéretüknek megfelelően — az eredeti határidő előtt egy évvel, december 22-ére elkészítették.

Az új szakasz felavatása pénteken délután volt. Az

Tanácsülés Algyőn

Tegnap Algyő nagyközség tanácsa megtartotta idej utolsó ülését. Elsőként a tanács elnöke, Vörös Lajos méltatta a Szovjetunió megalakulásának és 50 éves fennállása alatt elért eredményeinek jelentőségét. A megemlékezés után a tanács elnöke beszámolt a tanácsi határozatok végrehajtásáról, az előző ülésen elhangzott bejelentések alapján hozott intézkedésekről, majd értékelte a végrehajtó bizottság munkáját.

Dr. Szógi Zoltán vb-titkár ismertette azokat a feladatokat és terveket, amelyek a nagyközség kommunális helyzetét a jövőben megváltoztatják. Szólt a lakosság társadalmi munkájáról, valamint nem a tanács alá tartozó szervek működéséről, eredményeiről. Végül a tanács az 1973. évi munkatervét vitatta meg és fogadta el. Az ülés interpellációkkal és javaslatokkal ért véget.

Megkülönböztető jelzés a vállpánton

Élenjáró alegység címet kapott a szegedi határőrörs

Tegnap, pénteken katonai ünnepséget tartottak Szegeden. A határőrkerület szegedi őrs — amelynek Szarvas Márton a parancsnoka — most másodszer érdemelte ki az *Egység élenjáró alegység* kitüntető címet, oklevelet és vörös selyemzászlót.

Az avatóünnepségen — amelyen a megyei pártbizottság képviselőjében Czifra Pál vett részt — meleg hangú beszédet mondott Dudás István, a határőrség kerületi parancsnoka. Méltatta az őrs kiemelkedően példás helytállását a szolgálat teljesítésében, államhatárunk őrzésében, s a jó, baráti kapcsolatokat a lakossággal. Kiemelte, hogy a kitüntető cím is kötelez.

Ezután átadta Szarvas Mártonnak, az őrs parancsnokának az oklevelet és a zászlót. A *Határőrség kiváló katonája* kitüntetését és címet kapta: Sutyinszki István szakvezető, Csamangó Dezső őrsvezető, Puskás Tibor tizedes, Csekei Péter őrsvezető, Sóki András, Szabó László, Kószó István, Sz. Szabó László, Bucsi József határőrök. A *Határőrség kiváló*

raja címet és kitüntetését kapta Csamangó Dezső őrsvezető raja. Tizennyolcan érdemelték ki az *Egység élenjáró katonája* címet. Három raj kapta meg az *Egység élenjáró raja* kitüntetését.

Az őrs tagjai a válllapjukon viselhetik a megkülönböztető ezüst sávot. Ez jelzi, hogy élenjáró alegység tagjai.

Mit tettek? Tömören és szerényen azt felelik a kitüntetettek: „Ami kellett, ami a kötelességünk”. A szavak sok és rendkívül nehéz szolgálatot, tanulást, az emberek közötti segítőkész tetteket, felvilágosító munkát takarnak. Patrocnálják a szegedi-mihályteleki és a domaszéki úttörőket. Ha kell, beteget segítenek orvoshoz. S a lakossággal együtt útját állják azoknak, akik rossz, bűnös szándékkal közelítenek a határhoz. Az őrs katonái csípték el a tévedő Kék fény-adásban is bemutatott veszedelmes bűnözőt, Gonda Lászlót is.

S a szép ünnepségen azokról a határőrökről is szavaltak, akik nem lehettek jelen, mert szolgálatot teljesítettek.